

erklæringer, hvor sagens karakter tilsiger dette. Det kunne fx være tilfældet i sager om arbejdsgiverens pligt til at tilpasse arbejdspladsen til en person med handicap, hvor der kan rejses tekniske spørgsmål i relation til de konkrete muligheder for tilpasning. Ligebehandlingsnævnet vil ligeledes kunne indhente sagkyndige erklæringer fra fx professorer, forskere, advokater, eller andre eksperter i sager, hvor Ligebehandlingsnævnet finder, at der er behov for at få yderligere viden om det pågældende diskriminationsområde.

Det foreslås i *stk. 2*, at Ligebehandlingsnævnet - inden der træffes afgørelse - skal indhente en udtalelse fra den pågældende overenskomsts parter, når nævnet behandler sager om brud på bestemmelser i overenskomster. Herved sikres, at Ligebehandlingsnævnet får kendskab til de forudsætninger, der ligger bag overenskomstens bestemmelser.

Til § 8

Det foreslås, at nævnet kan afvise at behandle en sag, hvis det må anses for åbenbart, at der ikke kan gives klageren medhold. En afgørelse om at afvise en sådan sag kan ikke indbringes for nævnet igen, men kan indbringes for de almindelige domstole. Der vil i Ligebehandlingsnævnets forretningsorden kunne fastsættes regler, hvorefter sekretariatet bemyndiges til at træffe afgørelse om afvisning af klager i henhold til § 8.

Til § 9

Efter *stk. 1* træffer Ligebehandlingsnævnet administrativt endelige afgørelser i sager om forskelsbehandling på grund af køn, race, hudfarve, religion eller tro, alder, handicap eller national, social eller etnisk oprindelse, politisk anskuelse eller seksuel orientering. Når Ligebehandlingsnævnet har afgjort en sag, kan den derfor ikke efterfølgende prøves ved andet administrativt organ. Derimod vil sagen kunne prøves ved domstolene, jf. nærmere herom i § 12 samt i bemærkningerne hertil.

Det foreslås i *stk. 2*, at afgørelserne skal offentliggøres. Ligebehandlingsnævnet er, som nævnt i bemærkningerne til § 1, underlagt reglerne i forvaltningsloven og dermed også reglerne om tavshedspligt. Afgørelserne vil derfor blive anonymiseret inden offentliggørelse. Afgørelserne skal endvidere i henhold til forvaltningslovens § 22 være ledsaget af en begrundelse. Det vil blive fastsat i forretningsordenen, at afgørelserne skal indeholde oplysninger om stemmeafgivelsen, hvis afgørelsen ikke er truffet enstemmigt for derved at give sagens parter mulighed for at lade

udfaldet af stemmeafgivelsen indgå i overvejelserne om, hvorvidt sagen skal indbringes for en domstol.

Til § 10

Efter bestemmelsen kan Ligebehandlingsnævnet beslutte at genoptage en sag, hvis særlige grunde taler for, at sagen genoptages. Det kan fx være, at der fremkommer nye oplysninger af betydning for sagen, og at disse oplysninger ikke har kunnet fremlægges forud for eller under behandlingen af sagen. Sagsbehandlingsfejl kan også medføre genoptagelse. Dette følger af de almindelige forvaltningsretlige regler.

Til § 11

En klager kan altid trække sin klage tilbage og derved stoppe nævnensbehandling, fx hvis klageren ønsker, at sagen skal behandles i andet forum. Dette kan - hvis klageren ønsker det - fx komme på tale, såfremt den faglige organisation tilkendegiver, at den, uanset en tidligere beslutning om ikke at ville føre sagen i det fagretlige system, nu er indforstået med at iværksætte fagretlig behandling.

Til § 12

Nævnsafgørelsen er administrativt endelig, jf. § 9, men sagen kan indbringes for domstolene, hvorved der sker en ny prøvelse af sagens faktiske og retlige forhold, uafhængigt af Ligebehandlingsnævnets afgørelse, og hvor der eventuelt vil kunne fremlægges nye oplysninger. Nævnets sekretariat skal efter bestemmelsens *stk. 1* underrette parterne om muligheden for at indbringe sagen for domstolene.

Da Ligebehandlingsnævnets afgørelser ikke er sigible og dermed ikke umiddelbart kan fuldbyrdes gennem fogedretten, foreslås det i *stk. 2*, at hvis en afgørelse fra Ligebehandlingsnævnet ikke efterleves, skal Ligebehandlingsnævnet indbringe sagen for domstolene, hvis klageren anmoder om det. Hensigten med bestemmelsen er at sikre en effektiv gennemførelse af Ligebehandlingsnævnets afgørelser. Klageren skal efter forslaget henvende sig til Ligebehandlingsnævnet og anmode om, at sagen indbringes for domstolene. Bestemmelsen svarer til ligestillingslovens § 22, stk. 2, og er dermed en videreførelse af denne bestemmelse. Ligebehandlingsnævnet kan ikke af egen drift indbringe en sag for domstolene.

Til § 13

Det foreslås, at Ligebehandlingsnævnet en gang årligt afgiver en beretning om sin virksomhed, hvilket skal medvirke til at synliggøre Ligebehandlingsnævnets afgørelser samt arten og omfanget af sager om